

РЕШЕНИЕ

№ 444

гр. Дупница, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, V-ТИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на осемнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **Страхил Н. Гошев**

при участието на секретаря **Румяна М. Агонцева**
като разгледа докладваното от **Страхил Н. Гошев** Административно наказателно дело № 20231510200838 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 23-1139-001183 от 22.05.2023 г., издадено от Началник сектор „ПП“ към ОДМВР-Кюстендил, упълномощен със *Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на МВР*, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по реда на чл. 174, ал. 1, т. 1 и ал. 3, пр. 2-ро от ЗДвП, на **Х. А. С.**, с адрес: гр. С....., ул. К....., №,вх.....,ет.....,ап..... с ЕГН *****, са наложени административни наказания, както следва:

т. 1- „глоба“ в размер на **500,00 лв.** и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от **6 месеца**, за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП и

т. 2 - „глоба“, в размер на **2000,00 лева** и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от **24 месеца**, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Недоволен от НП е останал жалбоподателят **Стоименов**, който го обжалва в срок, чрез редовно упълномощен процесуален представител – адв. Ч. от САК. В жалбата се излагат подробни съображения против законосъобразността и правилността на атакуваното НП. Твърди се, че жалбоподателят не е извършвал процесното нарушение, както и че са допуснати съществени процесуални нарушения.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Представява се от адв. Ч., която прави доказателствени искания, сочи и представя доказателства, както и взема становище по същество в депозирана до съда молба. Пледира за отмяна на обжалваното НП. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение, като представя списък.

Въззиваемата страна е редовно уведомена, но не изпраща процесуален представител в съдебно заседание, взема становище за неоснователност на жалбата и прекомерност на претендирания адв. хонорар в молба депозирана по делото от редовно упълномощен процесуален представител - юрк. Л..

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни

доказателства намира за установено следното:

На 08.05.2023 г., около 01:14 ч., в община Дупница, на АМ „Струма“, км. 47+500 м. жалбоподателят Х. С. е управлявал лек автомобил „М.....“, с рег. №, движейки се в посока към гр. София, придружаван от един пътник, лице от женски пол. Автомобилът бил спрял за проверка от полицейски служители, свидетелите Д. и К., които го издирвали във връзка с няколко подадени сигнала до тел. 112 от лице движещо се зад него за неадекватно поведение на водача и возещото се в автомобила лице, което се опитвало да скочи в движение през прозореца на автомобила според информацията съобщена на оператора на тел. 112. При извършената полицейска проверка след спиране на автомобила, служителите на пътна полиция забелязали, че в автомобила има оставено оръжие, като извикали за съдействие и свои колеги сред които бил св. Д. П., който проверил оръжието, направил съответните справки със служба КОС, установил, че не е регистрирано по надлежния ред на името на жалбоподателя и го иззел. При проверката полицейските служители се усъмнили от неадекватното поведение на водача, който видимо неспокоен и се движел напред назад по пътното платно с риск да бъде блъснат от движещи се по пътя други автомобили, че жалбоподателят е употребил алкохол или някакво упойващо, наркотично вещество. Извършили му първо проба за алкохол с техническо средство „Алкотест дрегер 7510“, с фабр. № 0264, която била положителна и отчела резултат от 0,68 промила на хиляда алкохол в издишания от водача въздух.

След това свидетелите Д. и К., в присъствието на своите колеги пристъпили към тестване на лицето с техническо средство - полеви Drager Drug Test 5000 с фабр. № ARMF-0082 за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози. Жалбоподателят Х. С. категорично отказал да бъде тестван с техническото средство - тест за употреба на наркотични вещества и на същия бил издаден талон за медицинско изследване за установяване евентуално наличие на алкохол и/или наркотични вещества в кръвта с номер 139068 от 08.05.2023 г., съставен и връчен на лицето срещу подпис в 01:25 часа. В талона било определено лечебно заведение за вземане на проба, а именно: ФСМП-гр. Дупница, както и време за явяване - до 90 минути от връчване на талона. Жалбоподателят обаче отказал да изпълни предписанието на пътните полицейски служители като изобщо не се явил в указаното му време, както и по-късно в този ден във ФСМП-гр. Дупница и така и не е дал кръвна проба за изследване.

Поради положителния резултат на пробата с техническо средство за употреба на алкохол и поради отказа на водача да бъде тестван с полеви тест тип Drager Drug Test 5000 с фабр. № ARMF-0082 на мястото на нарушението, както и с оглед отказа му да даде кръвна проба, свидетелят Д. съставил на жалбоподателя процесния АУАН серия GA, с № 772691, в който са описани всички елементи от фактическия състав на всяко от посочените нарушения по чл. 5, ал.3, т. 1 от ЗДвП и по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Актът бил подписан и връчен на нарушителя срещу подпис, както и е подписан от актосъставителя Д. и свидетеля К.. При проверката на място на водача било установено, че същият е с отнето СУМПС, за което му бил съставен на място и връчен и друг АУАН.

Въз основа на процесния АУАН серия GA, с № 772691 е издадено и обжалваното НП № 23-1139-001183 от 22.05.2023 г., издадено от Началник сектор „ПП“ към ОДМВР-Кюстендил, упълномощен със *Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на МВР*, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по реда на чл. 174, ал. 1, т. 1 и ал. 3, пр. 2-ро от ЗДвП, на **Х. А. С.**, с адрес: гр. С....., ул. К....., №, вх....., ет....., ап..... с ЕГН *****, са наложени административни наказания, както следва:

т. 1- „глоба“ в размер на **500,00 лв.** и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от **6 месеца**, за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП и

т. 2 - „глоба“, в размер на **2000,00 лева** и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от **24 месеца**, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Словесното описание на нарушенията и възприетата за тях правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат изцяло по признаци.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитаните в съдебното заседание свидетели, полицейските служители Д., К. и П., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Сред тях с особена значимост са представените и служебно изисканите справки, разпечатка от системата АИС-КАТ, удостоверение за одобрен тип техническо средство, ведно с допълнение, справка /пътен лист/, писмо от тел. 112, ведно с приложени записи на обажданията, отговор от ФСМП-Дупница, копие от ТМИ, разпечатка от паметта на техническото средство Алкотест дрегер 7510“, с фабр. № 0264, протокол за проверка на същото, списък със служителите преминали обучение за работа с техническото средство, както и останалите писма и документи приложени по АНП. С особена доказателствена стойност е и информацията събрана от съда, чрез извършен оглед по реда на чл. 285 от НПК, на представения 1 брой CD-диск от национална система тел. 112, на който са налични няколко записани обаждания от гражданин съобщаващ за поведението на водача на процесния лек автомобил, след който се движи.

Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните полицейски служители, тъй като същите се подкрепят от приложените по делото писмени документи и веществени доказателства, не съдържат противоречия и са логични, последователни и ясни. Посредством тях се установяват както времето и мястото на извършване на процесното нарушение, така и всички елементи от фактическия състав на последното – отказът на жалбоподателя да бъде тестван с полеви тест за наркотици и отказът му да даде кръвна проба за изследване отразен и в писмото от ФСМП-Дупница, в което е посочено, че такова лице не се е явило изобщо в лечебното заведение на посочената дата.

Съдът кредитира само отчасти казаното от доведения от процесуалния представител на жалбоподателя свидетел – ПП. П. който не е очевидец на нарушението и извършената проверка. Казаното от него не кореспондира изцяло на съобщеното от полицейските служители. Твърди, че е получил обаждане привечер от жалбоподателя, не сочи конкретната дата и описва панически пристъп получен от спътницата на Х. С., докато това не се съобщава идентично от полицейските служители, които са установили автомобила и водача му едва след полунощ на 08.05.2023 г., а не привечер. В останалата им част показанията на този свидетел са неотнормирани доколкото говори за здравословното състояние на трето лице от женски пол и за липсата на данни за употреба на алкохол или наркотици от жалбоподателя, с който не се е срещал изобщо в процесната нощ.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Въз основа на извършената цялостна и детайлна служебна проверка съдът приема, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения - НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата и сроковете за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Съдът намира, че АУАН и НП отговарят на изискванията на ЗАНН и са напълно законосъобразни. Колкото до описанието на всяко от нарушенията, съдът намира, че изложеното в НП и АУАН е напълно достатъчно, за безспорното им установяване.

По нарушенията на чл. 5, ал.3, т. 1 от ЗДвП:

От обективна страна следва да се отбележи, че съгласно текста на чл. 5, ал.3, т. 1 от ЗДвП – *„На водача на пътно превозно средство е забранено: т. 1. да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда ...“* В случая чрез извършената годна проба, с одобрено и проверено техническо средство „Алкотест дрегер 7510“, с фабр. № 0264, е бил отчетен положителен съставомерен резултат от **0,68 промила на хиляда** за наличие на алкохол в издишания от водача въздух. Представена е

разпечатка от паметта на техническото средство, както и всички други необходими документи относно неговата годност за експлоатация от обучените за това служители на ОДМВР-Кюстендил, сред които са и свидетели Д. и К.. Изложеното обосновава категорична съставомерност на деянието от обективна страна, тъй като жалбоподателят безспорно е управлявал посочения в НП лек автомобил с концентрация на алкохол в кръвта си **над 0,5 на хиляда**, а именно с **0,68 на хиляда**, надлежно установена с посоченото техническо средство, по реда предвиден в Наредба №1/2017 г. Не е дал кръвна проба за изследване в указаните му в талона за медицинско изследване лечебно заведение и срок, за да може евентуално да опровергае насрещно отчетената чрез техническото средство концентрация на алкохол.

От субективна страна нарушението е извършено от водача с пряк умисъл, доколкото същият като правоспособен водач и дееспособно пълнолетно лице е бил наясно, че не следва да управлява МПС след употреба на алкохол, като въпреки това по свое желание е сторил това в нарушение на законовите разпоредби.

Правилно е определен и вида и размера на наложените на жалбоподателя административни наказания, доколкото в чл. 174, ал.1, т. 1 от ЗДвП е предвидено следното:

*„Наказва се с **лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина**, който управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта, установена с медицинско и химическо изследване и/или с техническо средство, определящо концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух:*

*1. над 0,5 на хиляда до 0,8 на хиляда включително - за срок от **6 месеца и глоба 500 лв.**;*“

В случая с оглед фиксирания размер на наказанията същите не могат да бъдат изменени от съда.

Не са налице предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН, доколкото случаят няма характеристиките на маловажен, а нарушението е със степен на обществена опасност типична за вида и характеристиките си.

По нарушението на чл. 174, ал.3 от ЗДвП:

Съгласно разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП: *„Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с **лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 2 години и глоба 2000 лв.**“.* Съдът намира, че АНО правилно е приложил материалния закон като е наказал жалбоподателя с наказанията, предвидени в чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Безспорно е установено от обективна страна, че същият е отказал да бъде тестван с полеви тест за наркотични вещества и не е дал кръвна проба, след като му е издаден талон за това, като изобщо не се е явил в посоченото в талона медицинско заведение на процесната дата и час.

От субективна страна това нарушение е извършено при форма на вината пряк умисъл, доколкото жалбоподателят, отказвайки да бъде тестван за наркотични вещества и да се яви, за да даде кръвна проба, е съзнавал, че извършва нарушение на ЗДвП. Изцяло в подкрепа на горните изводи на съда за съставомерност на деянието е и актуалната съдебна практика на касационната съдебна инстанция за нарушения по чл. 174, ал.3 ЗДвП, във връзка с откази за проверка за употреба на наркотични вещества, отразена в **Решение № 150 от 13.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 109 / 2020 г. на Административен съд – Кюстендил** и **Решение № 79 от 29.03.2018 г. по к. адм. н. д. № 46 / 2018 г. на Административен съд – Кюстендил**.

Наказанията, предвидени от закона, са в точно установен размер, поради което за съда

не съществува възможност да ревизира същите като ги намали. Не са налице предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Налице е сериозна по степен обществена опасност на деянието и нарушителя, доколкото са описани по-горе неговите действия и поведение, както и другите му нарушения по ЗДвП, видно от приложената справка за нарушител/водач.

Относно възраженията в жалбата и писменото становище депозирано чрез процесуалния представител на жалбоподателя адв. Ч., съдът е длъжен да отбележи, че е налице достатъчно ясно и конкретно описание на всяко от нарушенията, които са две самостоятелни такива и са свързани с отделни действия и бездействия на жалбоподателя. Няма как да бъде споделено разбирането, че се касае до непосочване на конкретна нарушена хипотеза от предвидените такива в нормата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, а напротив касае се за отказ на водача да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози. Посочената разпоредба регламентира състав на административно нарушение, чието изпълнително деяние е отказ да бъде извършена проверка за употреба на алкохол, респ. наркотични вещества или техни аналози. В тази разпоредба не са уредени две или повече различни изпълнителни деяния, респ. няма повече от едно нарушение. Обстоятелството дали проверката за наличието на алкохол, респ. на наркотични вещества или техни аналози ще се извърши посредством техническо средство, друг тест, доказателствен анализатор или анализ на кръвна проба, респ. на урина, не определя броя на визираните нарушения. Различните начини за установяване на алкохол, респ. на наркотични вещества или техни аналози са просто различни средства за проверка наличието на такива забранени вещества в организма на водача при управлението на МПС, но изпълнителното деяние е само едно и то е отказ. Това означава, че ако лицето откаже да бъде тествано с техническо средство /в случая с полеви тест/ за наличие на наркотични вещества или техни аналози, но даде кръв за анализ в указания му срок и по този начин бъде установено наличието или липсата на наркотични вещества в кръвта му, това лице няма обективно да е извършило нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, защото не е отказало да му бъде извършена проверка за наличие на наркотични вещества, напротив - такава би била извършена надлежно посредством резултата от безспорния анализ на взетите проби за химико-токсикологично лабораторно изследване. Същият извод следва да се направи и в обратната хипотеза, когато водачът се съгласи да му бъде извършен тест с техническо средство, но откаже такъв чрез анализ на кръвна проба. В този смисъл виж и актуалната практика на касационната инстанция – *Решение № 268/08.12.2022 г., по КАНД № 290/2022 г., на АС-Кюстендил; Решение № 159 от 17.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 100 / 2020 г. на Административен съд – Кюстендил и Решение № 355 от 31.12.2019 г. на АдмС - Кюстендил по к. а. н. д. № 333/2019г.* В случая, като не се е явил да даде съответната проба кръв и урина нарушителят сам се е поставил в невъзможност да избегне съответната административнонаказателна отговорност по реда на чл. 174, ал.3 от ЗДвП.

При изложените мотиви, настоящият съдебен състав достигна до извод, че издаденото наказателно постановление е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено изцяло.

Така мотивиран и на основание чл. 63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 23-1139-001183 от 22.05.2023 г., издадено от Началник сектор „ПП“ към ОДМВР-Кюстендил, упълномощен със *Заповед № 81213-1632/02.12.2021г. на МВР*, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по реда на чл. 174, ал. 1, т. 1 и ал. 3, пр. 2-ро от ЗДвП, на **Х. А. С.**, с адрес: гр. С....., улК..... №.....,ет.....,ап....., с ЕГН ***** , са наложени административни наказания, както следва:

т. 1- „глоба“ в размер на **500,00 лв.** и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок

от **6 месеца**, за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП и

т. 2 - „глоба”, в размер на **2000,00 лева** и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от **24 месеца**, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, като **ПРАВИЛНО** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд гр. Кюстендил, на основанията предвидени в НПК и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____